

LUMEA CA O POVESTE

CUPRINS

ȚARA	4	CUBUL MAGIC	33
ARBORELE FAMILIEI	5	DESCĂZUT, SCĂZĂTOR, DIFERENȚĂ	34
LIMBA ROMÂNĂ	6	UN COCOȘ + O LEGUMĂ = ZEAMĂ	35
STRĂMOȘII NE ÎNTREABĂ	7	DOUĂ ÎNTÂMLĂRI CIUDATE	
CAPITALA COPILĂRIEI	8	CU CUVINTE INVERSATE	36
FAMILIA	10	VARA	37
CASA BUNICII	12	CE FACE RACUL?	37
FLORIILE	14	GEASORNICUL DIN TEI	38
SFINTELE PAȘTI	14	PORTATIVUL CURCUBEULUI	38
PRIMĂVARA	15	ORA CIREȘELOR	40
PAȘTELE BLAJINILOR	15	MOȘ ENE	41
CIFRELE MINUNATE	16	IEPURAȘUL ȘI IMAȘUL	41
COARDA FERMECATĂ	17	CULORILE PREFERATE	42
CU TATA ÎN METROU	18	DO-RE-MI-FA-SOL-LA-CRI	43
MINUNI ALE TEHNICII	18	ÎNTRE FULG ȘI CRIZANTEME	44
MOȘ SEMAFOR	19	DIȚIONAR DELICO-ROMÂNESC	45
TURNUL EIFFEL CU URECHI	20	MAESTRUL DE PIAN	46
VOCALE-PORTOCALE	21	GRĂU GREIERAT	47
DESPRE NUMERELE CARE		OMONIME	48
POT FI PARE ȘI IMPARE	22	RÂSUL RÂSULUI	50
COLIBRI	24	ȘCOALA VACANȚEI	52
LEUL	24	UN SOARE MIC	53
DOI PISOI ÎN PANTALONI	25	TOAMNA	53
LUPUL DIN POVEȘTI	25	CINE ȘI CE FACE	54
RÂNDUNICA	26	ANANASUL	55
CĂTELUȘUL COADĂ-CREAȚĂ	26	PARADA SOLDĂTEILOR DE PLUMB	56
URȘUL LA PRISACĂ	28	IARNA	58
VULPEA GOSPODINĂ	28	DECEMBRIE	58
UN NAGĂȚ, DOI NAGĂȚI	29	VRABIA	58
DROPIA DIN DROCHIA	29	POVEȘTEA LUI W	59
CETATEA NUCII	30	CRĂCIUNUL	60
BARZA	31	ANUL NOU	60
FUSTA DELIEI	31	IARNA LUI VASILE ALECSANDRI	61
ROBOȚELUL	32	ZIUA LUI EMINESCU	61
KINDER CU ȘURPRIZE	32	LUMEA CA O POVEȘTE	62
O MAȘINĂ ÎNȚELEAPTĂ	33		

De la Traian și Decebal
Noi o avem, și ni-i stăpână:
Icoană, floare și pumnal –
Limba română.

Cu Eminescu, Dosoftei,
Ne ținem strâns, prin ea, de mână:
Rouă de mai, parfum de tei –
Limba română.

Ea are-un ieri, ea are-un azi
Și veșnicia la-ndemână:
Pământ de flori, amurg cu brazi –
Limba română.

Apa din râu, frunza pe ram
Cu-a ei suflare când se-ngână,
Suntem, prin ea, un dor și-un neam –
Limba română.

Oricât ar bate-o vremea rea,
Nu pierde vița-i în țărână:
Din noi s-o ia cine-ar putea? –
Limba română.

Nu două – una este ea!
Și-n veci așa o să rămână:
Limba română – limba mea,
Limba română.

STRĂMOȘII NE ÎNTREABĂ

Ei, strămoșii-acestui neam,
Care dorm în hume,
Ne vorbesc din flori și ram
Și ne zic pe nume.

În seri tainice de dor
Urcă-n vârf de iarbă,
Iau chip dulce de izvor
Și mereu ne-ntreabă:

- Ce mai face-albina-n tei?
Cum mai e pe-afară?
Ne mai amintim de ei,
Cei zidiți sub țară?

Mai știm doina a cânta?
Mai citim vechi file?
Limba noastră nu cumva
O uităm, copile?

Știm balade cu haiduci?
Știm care ni-i vița?
Pe-ale noastre dealuri dulci
Paștem Miorița?...

Apoi – triști sau luminoși –
Iar sub ierbi coboară...
Auzi glasuri de strămoși
Murmurând în seară?

